

Scriptie Journalistiek
Christelijke Hogeschool Ede
Carin van der Meij, 090116
Afstudeerbegeleiders: Karlijn
Goossen en Douwe Schaaf
Minor: Markt en Maatschappij
Studiejaar: 2012/2013

Journalistieke verantwoording

Inhoudsopgave

1.	Inleiding	3
2.	Vorbereiding	4
3.	Brazilië	7
4.	Reflectie	10
5.	Journalistieke producten	11

1. Inleiding

Aan het begin van dit schooljaar heb ik een unieke kans aangeboden gekregen. Ik mocht deelnemen aan het programma Beyond (Y)our World, een journalistiek trainings- en uitwisselingsproject van LokaalMondiaal. Zij organiseren een journalistieke reis en in ruil daarvoor willen zij vier journalistieke producten, twee voor LokaalMondiaal en twee voor externe media. Samen met vier mede studenten van de opleiding Journalistiek heb ik deze kans met beide handen aangegrepen en ben ik twee weken lang naar Brazilië geweest. In deze journalistieke verantwoording is de voorbereiding, de reis zelf en het uiteindelijke journalistieke product te lezen.

2. Voorbereiding

Voor een journalistieke reis moet je goed voorbereid zijn. Je kunt niet zomaar naar een ander land gaan en verwachten dat alles goed verloopt. Je moet de cultuur leren kennen en het journalistieke landschap verkennen. Samen met mijn vier mede journalistiekstudenten hebben wij een intensief voorbereidingsprogramma aangeboden gekregen van LokaalMondiaal. De volgende voorbereidingen zijn er getroffen:

- Redactievergaderingen

Ter voorbereiding op de reis hebben er vier redactievergaderingen plaatsgevonden. In deze vergaderingen werd er informatie uitgewisseld met de studenten, docenten en LokaalMondiaal. De studenten konden in deze vergadering vertellen hoe de voorbereiding verloopt, over welke onderwerpen ze willen schrijven en hoe ze dat gaan aanpakken. De docenten en LokaalMondiaal gaven advies en sturing waar mogelijk.

Wanneer: donderdag 6 september 2012, donderdag 20 september 2012, woensdag 3 oktober 2012 en donderdag 11 oktober 2012

- Taalcursus Portugees

In de CEDLA, Centrum voor Studie en Documentatie van Latijns-Amerika, kregen wij een les Portugees. De lokale bevolking spreekt niet altijd Engels, daarom is het handig om wat basisbegrippen te leren zodat je kunt communiceren. Ook wekt het sympathie op, omdat je laat zien dat je echt een gesprek met iemand wil aangaan en dat je er dan ook écht moeite voor doet. Zéker handig wanneer je mensen wilt interviewen.

Wanneer: woensdag 12 september 2012

- College van Fabio de Castro

Fabio geeft les in Nederland, maar komt oorspronkelijk uit Brazilië. Hij gaf ons college over 'sustainable and development'. Hij vertelde dat Brazilië het erg goed doet op economisch gebied, maar dat er nog steeds grote verschillen zijn tussen arm en rijk. Ook vertelde Fabio wat over de religieuze cultuur van Brazilië, waar ik veel aan heb gehad in mijn journalistieke producten en onderzoek. Het college van Fabio gaf kortom

een goed beeld van Brazilië, en de internationale blik op Brazilië.

Wanneer: woensdag 12 september 2012

- Bezoek aan Amnesty International

Naast theoretische voorbereiding is het ook noodzakelijk om praktische voorbereiding te treffen. Dit gebeurde onder meer tijdens de redactievergaderingen, maar ook met een bezoek aan Amnesty International. Nop Duys is daar werkzaam en sprak met mij en de andere studenten over onze journalistieke producten. Ik heb hem mijn ideeën voorgelegd, en hij probeerde daar interessante invalshoeken en contacten bij te bedenken. Die contactpersonen zou ik dan eventueel vóór de reis al kunnen benaderen. Nop heeft mij wat contactgegevens gegeven, maar helaas is dat uiteindelijk op niets uitgelopen.

Wanneer: donderdag 13 september 2012

- College van Jeroen de Vries

Bij het ICCO, Internationaal Maatschappelijk Verantwoord Ondernemen, hebben we college gehad van Jeroen de Vries. Hij vertelde over de economische ontwikkeling van Brazilië. Zo vertelde hij bijvoorbeeld dat 80 procent van de bevolking in steden woont en dat Brazilië als land een snelle groei doormaakt. Deze achtergrondinformatie was erg nuttig, omdat ik me op die manier goed heb kunnen verdiepen in Brazilië en interessante invalshoeken heb bedacht voor mijn journalistieke producten.

Wanneer: woensdag 19 september 2012

- Veiligheidstraining

Zoals eerder gezegd, Brazilië is een land dat snel groeit, maar wel met een duidelijk verschil tussen arm en rijk. Vooral dat arme gedeelte is interessant voor een journalist. Tegelijkertijd is het erg gevaarlijk om in die arme favela's (krottenwijken) rond te lopen. Daarom hebben wij een veiligheidstraining gehad van Sicko Pijpker, waarin hij wat handige tips heeft gegeven over wat we wel en niet moeten doen als wij daar rondlopen.

Wanneer: woensdag 19 september 2012

- Workshop Olaf Koens

Olaf Koens is buitenlandjournalist. Hij was de uitgelezen persoon om ons te vertellen wat we wel en niet moesten doen op onze journalistieke expeditie. Olaf heeft handige tips gegeven over hoe je contact maakt in het land, hoe je een verhaal verkoopt en hoe je met andere buitenlandjournalisten moet omgaan.

Wanneer: Woensdag 3 oktober 2012

- Pitchmiddag

LokaalMondiaal had een pitchmiddag voor ons georganiseerd, diverse media zouden bij elkaar komen, waarna we als studenten onze journalistieke ideeën mochten pitchten. Dit uiteraard met als doel een verhaal te verkopen aan externe media. Helaas bleek het niet mogelijk om alle media op één datum bij elkaar te laten komen, daarom heeft LokaalMondiaal de contactgegevens van deze media in een e-mail gezet zodat wij zelf contact op konden nemen. Zo ben ik ook in contact gekomen met *Studenten.net* en *Thepostonline.nl*.

- Buddy's

LokaalMondiaal heeft al veel studenten op een journalistieke expeditie gestuurd en daardoor al de nodige contacten opgedaan. Zo heeft LokaalMondiaal goed contact met een universiteit in São Paulo, Brazilië. Via een Facebookpagina van die universiteit heb ik mijn ideeën kunnen delen met de journalistiek studenten uit Brazilië. Zij hebben mij in contact gebracht met twee studenten die mij verder konden helpen, de zogeheten 'buddy's'. Deze buddy's hebben mij voor, tijdens en na de reis geholpen met het leggen van contacten, regelen van interviews en met vertalen.

- Zelf voorbereiden

Naast al deze activiteiten die voornamelijk zijn aangeboden door LokaalMondiaal heb ik zelf de nodige voorbereidingen getroffen. Ik heb me goed ingelezen in het land en heb vooraf een interview gedaan met Nico Vink. Hij heeft zelf jaren in Brazilië gewoond en heeft mij veel praktische informatie kunnen geven. Daarnaast heb ik ook afspraken gemaakt met externe media, wat in het volgende hoofdstuk te lezen is.

3. *Brazilië*

Voor mijn reis had ik al een aantal afspraken gemaakt. Met LokaalMondiaal had ik al gesproken over de inhoud van mijn journalistieke producten. Daarnaast had ik ook contact met twee externe media over het leveren van journalistieke producten. Zij hebben mij toen goedkeuring gegeven. Het gaat om de volgende journalistieke producten:

- Vijf videodagboeken tijdens mijn verblijf in Brazilië. Zelf mag ik maar één keer op het videodagboek te zien zijn, want het is de bedoeling dat ook de andere studenten aan bod komen. Elk videodagboek moet ongeveer één minuut duren. Tijdens mijn reis stuur ik deze naar LokaalMondiaal en zij plaatsen dit op hun website. Deze bijdrage is goed voor twee journalistieke producten.
- Twee artikelen voor *Studenten.net*. Eén voor de vaste rubriek 'Binnengluren bij' dat gaat over de woning van studenten, in dit geval een Braziliaanse student. Daarnaast ook een artikel over de financiële situatie van een Braziliaanse student.
- Een video voor (toen nog) *Jaap.nl* over het religieuze landschap van Brazilië. Deze video gaat over de afnemende populariteit van het katholieke geloof en de concurrentie die ze krijgt van de opkomende pinkstergemeentes.

Tijdens de reis heb ik de videodagboeken goed kunnen samenstellen. Ik heb geprobeerd het goed over de twee weken te verdelen. Twee van de videodagboeken heb ik opgenomen in São Paulo en drie in Rio de Janeiro. Dat heb ik met opzet zo gedaan omdat ik in São Paulo veel andere afspraken had ingepland, waardoor er minder tijd zou zijn voor de videodagboeken. Ik heb Ruben Bakker, Evelien Schiebaan, Anne-Marie Verhagen, Suzanne Derksen en mezelf aan het woord gelaten. Zij hebben allemaal verteld over hun journalistieke producten en wat zij daarvan geleerd hebben. Deze producten zijn door LokaalMondiaal goedgekeurd. In hoofdstuk 5 staat een link naar deze video's.

De artikelen voor *Studenten.net* zijn redelijk soepel verlopen. Ik had al voor de reis contact met mijn buddy's. Zij zijn zelf studenten en hebben mij dus erg

makkelijk aan contacten kunnen helpen. Ik heb Marina Carvalho Pelorca geïnterviewd over haar woning. Zij woont midden in de stad, maar heeft een hele kleine kamer. De ruimte is meer een bezemkast dan een kamer, het heeft niet eens een raam... Voor mijn interview over de financiële situatie van een student heb ik met Eduardo Silva Conçalves gesproken. Hij heeft me zijn maandelijkse overzicht van inkomens en uitgaven gegeven en uitgelegd hoe het Braziliaanse onderwijs in elkaar steekt.

Met de videodagboeken en de artikelen voor *Studenten.net* heb ik mijn vier journalistieke producten afgerond. Alle vier de producten zijn ook gepubliceerd. Toch wilde ik nog een journalistiek product maken dat past binnen het onderwerp van mijn scriptie; religie. Na mijn interview met de Braziliaanse journalist Fernanda Mena, die schrijft voor de krant *Fohla de São Paulo*, kwam ik er al snel achter dat er in Brazilië weinig sprake is van seksueel misbruik binnen de rooms-katholieke kerk. Althans, er wordt niet over gesproken, het is geen groot nieuws zoals in Europa het geval is. Daardoor was die invalshoek al snel uitgesloten en heb ik besloten om te kijken naar het religieuze landschap in het algemeen. Want het aantal katholieken daalt elk jaar weer, waarom is dat?

Voor de reis heb ik contact gezocht met *Jaap.nl* en voorgesteld om een video te maken over het katholieke landschap in Brazilië. En dan met name over de afname van het katholieke geloof en de concurrentie van de pinkstergemeentes. *Jaap.nl* was enthousiast en wilde graag dat ik een video voor hen zou maken. Tijdens de reis heb ik twee professoren geïnterviewd. Jorge Claudio Ribeiro, professor theologie bij de Pontifica Universidade Catholica en Liráucio Girardi Júnior, professor sociologie bij de Cásper Líbero University. Ik heb beide interviews opgenomen met een camera, zodat ik daar een video van kon maken. Daarnaast wilde ik graag een katholieke kerk en een pinkstergemeente bezoeken. Eén van mij buddy's stelde voor om naar een plek te gaan waar ze een katholieke kerk hebben met daarnaast een pinkstergemeente. Een perfecte locatie, omdat de twee concurrenten letterlijk naast elkaar staan. Helaas hadden de buddy's moeite met het vinden van contactpersonen en mensen die voor de camera geïnterviewd wilde worden. Ook waren er problemen met het vervoer; de locatie was twee uur van de stad vandaan en er was simpelweg geen vervoer om ons daar te brengen. Helaas was er ook geen mogelijkheid om de locaties op een

ander moment te bezoeken, omdat ik de volgende dag weer moest vertrekken naar Rio de Janeiro. De reis naar de twee kerken kon dus helaas niet doorgaan en er was daarmee geen mogelijkheid om een video te maken voor *Jaap.nl*.

De twee interviews heb ik gebruikt voor mijn scriptie en uiteindelijk heb ik *Jaap.nl* wederom benaderd, dat overigens in de tussentijd een andere naam heeft aangenomen, *Thepostonline.nl*. Ik heb de situatie uitgelegd en gevraagd of het ook mogelijk was om een geschreven artikel aan te leveren, in plaats van een video. Ik vond het namelijk nog wel de moeite waard om mijn informatie op papier te zetten en er een artikel over te schrijven. *Thepostonline.nl* was nog steeds erg geïnteresseerd en ging akkoord met een artikel. Ik heb ze het artikel opgestuurd en ben nog in afwachting van hun reactie.

4. *Reflectie*

Ik kijk met veel plezier terug op mijn journalistieke reis naar Brazilië. Ik ben blij met de goede voorbereiding, die ook deels te danken is aan LokaalMondiaal. Ik heb gemerkt dat je als journalist wel goed voorbereid op pad moet gaan. Je kunt niet zeggen dat je zomaar naar een land gaat en daar even verhalen gaat schrijven. Je moet op voorhand contacten maken, invalshoeken bedenken en alvast proberen afspraken te maken. Als ik van te voren geen contacten had gelegd, was ik nooit met deze verhalen gekomen. Het is dus wel degelijk belangrijk om goede connecties te hebben. Natuurlijk heeft het ook geholpen dat mensen bereid waren met te helpen.

Tijdens de reis heb ik eigenlijk al mijn verhalen al geschreven. De vijf videodagboeken heb ik tijdens de reis opgenomen, gemonteerd en opgestuurd naar LokaalMondiaal. Ook de twee artikelen voor *Studenten.net* heb ik tijdens de reis geschreven. Hierdoor had ik weinig tijd nodig voor uitwerking na de reis. Alleen het artikel voor *Thepostonline.nl* heeft wat langer geduurd dan normaal.

Het is vervelend dat de video niet door heeft kunnen gaan, maar ik had ook geen betere oplossing kunnen bedenken. Dit was de enige zondag dat wij in Sao Paulo waren en ik was er vanuit gegaan dat mijn buddy's dit goed zouden regelen, zoals zij beloofd hadden. Helaas bleek het interview op het laatste moment toch niet mogelijk. Het was een te kort tijdsbestek om nog een andere oplossing te bedenken, aangezien ik de volgende dag weer moest vertrekken. In Rio de Janeiro had ik geen andere contacten benaderd of afspraken gemaakt, omdat ik al mijn hoop had gevestigd op dit bezoek. Gelukkig had ik wel genoeg informatie voor een artikel verzameld tijdens mijn drie interviews in São Paulo.

Ik heb veel geleerd voor, tijdens en na de reis. Het was ook leuk om met de andere vier journalistiekstudenten te denken en kijken hoe zij aan de slag gaan. Al met al een leerzame periode als journalist.

5. *Journalistieke producten*

Dit zijn de vijf journalistieke producten die ik tijdens mijn reis heb gemaakt.

Videodagboeken voor LokaalMondiaal

Videodagboek Carin van der Meij

Gepubliceerd op: donderdag 25 oktober 2012, São Paulo

Link: <http://vimeo.com/52146161>

Zes journalistiekstudenten zijn op dit moment in Brazilië. Zij doen mee aan het programma Beyond (Y)our World en maken hun eigen journalistieke verhalen. Tijdens de reis vertellen de studenten wat hun ervaringen zijn doormiddel van een weblog. Carin van der Meij bijt het spits af. Zij vertelt dat de rooms-katholieke kerk moeite heeft om zijn nummer 1 positie te behouden. Veel mensen stappen over naar protestanten stromingen of worden niet-religies. Carin sprak met Theologie professor George die les geeft op een universiteit in São Paulo Hij maakt zich zorgen en zegt dat de kerk grotendeels de jeugd en vrouwen al heeft verloren, Carin vertelt wat de rooms-katholieke kerk moet doen om weer terug te rijzen naar de top.

Videodagboek Suzan Derksen

Gepubliceerd op: donderdag 25 oktober 2012, São Paulo

Link: <http://vimeo.com/52152095>

Zes journalistiekstudenten zijn op dit moment in Brazilië. Zij doen mee aan het programma Beyond (Y)our World en maken hun eigen journalistieke verhalen. Tijdens de reis vertellen de studenten wat hun ervaringen zijn doormiddel van een weblog. Suzan Derksen onderzoekt de verschillen tussen arm en rijk. Brazilië is één van de snelst groeiende landen op het gebied van economie. Zij vertelt op de Paulista Avenue, de Wallstreet van São Paulo, over haar ervaringen in een rijke wijk en in een sloppenwijk. Eén van de verschillen die zij heeft ontdekt is dat de rijke mensen alleen maar oog hebben voor zichzelf, in tegen stelling tot een sloppenwijk die meer een gemeenschap vormen.

Videodagboek Evelien Schiebaan

Gepubliceerd op: maandag 29 oktober, Rio de Janeiro

Link: <http://vimeo.com/52383754>

Zes journalistiekstudenten zijn op dit moment in Brazilië. Zij doen mee aan het programma Beyond (Y)our World en maken hun eigen journalistieke verhalen. Tijdens de reis vertellen de studenten wat hun ervaringen zijn doormiddel van een weblog. Evelien Schiebaan vertelt over haar ontmoeting met Robert Smits. Hij is van Nederlandse afkomst, maar woont al jaren in Brazilië. Hij heeft een stichting opgericht om straatkinderen een betere toekomst te geven. Dat doet hij doormiddel van hun vertrouwen te winnen en ze bij een opvanghuis te laten douche en eten. Evelien vertelt wat deze man nog meer doet voor de straatkinderen van Rio de Janeiro.

Videodagboek Anne-Marie Verhagen

Gepubliceerd op: maandag 29 oktober, Rio de Janeiro

Link: <http://vimeo.com/52383755>

Zes journalistiekstudenten zijn op dit moment in Brazilië. Zij doen mee aan het programma Beyond (Y)our World en maken hun eigen journalistieke verhalen. Tijdens de reis vertellen de studenten wat hun ervaringen zijn doormiddel van een weblog. Anne Marie Verhagen is de eerste die haar verhaal vertelt vanuit de nieuwe bestemming: Rio de Janeiro. De stad die bekend staat om zijn mooie stranden waar iedereen graag op paradeert. Alles draait om schoonheid en dit kan grote druk met zich meenemen. Anne Marie sprak met een feministische groep die tegen dit schoonheidsideaal zijn en via Facebook hun boodschap proberen over te brengen.

Videodagboek Ruben Bakker

Gepubliceerd op: donderdag 1 november, Rio de Janeiro

Link: <http://vimeo.com/52606077>

Zes journalistiekstudenten zijn op dit moment in Brazilië. Zij doen mee aan het programma Beyond (Y)our World en maken hun eigen journalistieke verhalen. Tijdens de reis vertellen de studenten wat hun ervaringen zijn doormiddel van een weblog. Ruben Bakker sluit de reeks af. Samen met reisgenoot Caroline de Vente is hij naar Magé geweest waar zich een traditioneel vissersdorp bevindt. Het probleem is dat het bedrijf Petrobras een gaspijpleiding wil aanleggen wat ernstige bedreiging is voor de visvangst. AHOMAR (de vereniging van mannen en vrouwen van de zee) strijdt hier tegen. Ruben vertelt hier meer over.

Artikelen voor Studenten.net

Artikel binnengluren bij

Gepubliceerd op: zaterdag 15 december 2012, São Paulo

Link: <http://www.studenten.net/lifestyle/wonen/21384/>

Binnengluren bij... Marina Carvalho Pelorca, 20 jaar uit São Paulo, Brazilië

Met grote ogen bekijk ik het massale gebouw. De miljoenenstad São Paulo staat bekend om zijn grote wolkenkrabbers en dit is er duidelijk één van. Mariana Carvalho Pelorca, derdejaars journalistiek studente, is één van de 22 miljoen inwoners. De deurman kijkt mij streng aan en wil mijn naam weten. Hij pakt de telefoon en mompelt mijn naam, vervolgens hangt hij weer op en krijg ik een klein knikje toegeworpen, ik mag doorlopen. Ik loop naar de lift en ga naar verdieping 8, al snel vind ik het appartement. Er wordt vriendelijk open gedaan door de 20-jarige Marina, maar haar appartement straalt niets van haar persoonlijkheid uit. Het is donker en ongezellig. Ik word in een klein kamertje geduwd. Het licht gaat aan en ik heb het idee dat ik in de kelderkast ben beland. Er staat niets meer dan een bed en een kast. Ik draai me om en Marina zegt lachend: "Dus dit is mijn kamer."

Hoe ben je aan deze kamer gekomen?

"Deze kamer heb ik via een vriendin van mij gekregen. Mijn ouders wonen hier vier uur vandaan dus ik moest wel op kamers. In het eerste jaar van mijn studie kon ik bij een tante verblijven. Het was een uur van de universiteit en ik hoefde niets voor de kamer te betalen. Het nadeel was dat ik een kamer met drie mensen moest delen. Op een dag belde mijn tante op dat ik daar niet langer meer kon wonen. Ik praatte met een vriendin over het feit dat ik geen woning meer had, zij vertelde mij dat er in haar appartement net een kamer was vrijgekomen en als ik geïnteresseerd was, ik de kamer mocht hebben. Dat heb ik toen gedaan."

Wat betaal je voor je kamer?

"Ik betaal 600 real (228 euro) per maand. Dat is inclusief internet, gas en licht. In het begin was het even wennen omdat ik bij mijn tante niets hoefde te

betalen. Maar ik was allang blij dat ik een kamer kon krijgen en eindelijk een beetje privacy had. Daar wil ik best voor betalen.”

Ben je tevreden met je kamer?

“In het begin was ik vooral erg blij dat ik een eigen kamer had. Maar na een week vond ik mijn kamer verschrikkelijk. Om mijn humeur wat op te vrolijken heeft mijn moeder mijn kamer geverfd, meubels gekocht en wat persoonlijke spullen neergezet. Ik was erg opgelucht en voelde me comfortabel, alsof ik thuis was. Maar na negen maanden begon ik toch wat nadelen te merken aan de kamer. Als vrienden bij mij willen logeren is dat onmogelijk, de kamer is gewoon te klein. Ik merk dat ik elke dag steeds minder tevreden ben over mijn kamer.”

Wat zou je nog willen veranderen aan je kamer?

“Ik zou graag meer ruimte willen. Ik zou de muren willen doorbreken zodat ik één grote kamer heb, maar dat kan helaas niet. Wat ik ook erg mis, is een raam. In het begin vond ik een raam niet zo belangrijk, maar na twee jaar in deze kamer besef ik dat je niets van de buitenwereld meekrijgt. Geen zon, regen, maan en de lucht. Dat vind ik toch wel een groot nadeel, je voelt je daardoor zo opgesloten en alleen.”

Waarom heb je gekozen voor deze inrichting?

“Mijn moeder wilde heel graag mijn kamer inrichten, dat is altijd een droom van haar geweest. Zij heeft daarom mijn muren wit geverfd en wat foto's neergezet. Daardoor voelde ik me minder alleen. Dus eigenlijk heb ik zelf niet veel aan de inrichting gedaan, daarbij is de kamer zo klein dat het lastig is om het leuk in te richten. Het is nu voornamelijk praktisch ingericht.”

Hoe kom je aan je spullen / meubels?

“Zoals ik al eerder zei heeft mijn moeder mijn kamer ingericht. Zij heeft dan ook alle spullen hier in São Paulo gekocht. Die heeft ze toen op maat laten maken zodat het bed en de kast in mijn kamer paste, het duurde vijf maanden voordat de meubels klaar waren. Ik heb in die maanden op de grond geslapen en uit een tas geleefd.”

Wat is het meest dierbare object in je kamer?

“Dat zijn toch wel mijn foto's. Omdat ik mijn kamer niet echt kan inrichten

vanwege de ruimte is dit het enige wat mijn kamer persoonlijk maakt. Als ik niet kan slapen dan kijk ik altijd naar de foto's en dan voel ik me minder alleen."

Hou je je kamer een beetje netjes of ziet het er alleen zo uit voor de foto's bij dit artikel?

"Mijn kamer is eigenlijk altijd wel netjes. Als bijvoorbeeld iemand op mijn bed gaat zitten en de deken valt per ongeluk dan moet ik dat gelijk opruimen. De kamer is zo klein en dan lijkt het al snel een rommel. Bovendien moet het gewoon netjes blijven anders is er geen ruimte meer voor mij."

Wat heb je verstopt voordat wij langskwamen voor dit interview?

"Ik heb niets verstopt."

In wat voor huis woon je?

"In een flat op loopafstand van het centrum. Mijn huisgenoten zijn ook studenten dus je zou het een studentenhuus kunnen noemen. Ik deel een woonkamer, keuken en badkamer met mijn huisgenoten. In de flat zijn nog een paar andere studentenhuizen, maar voornamelijk wonen hier gezinnen of alleenstaanden."

Hoeveel huisgenoten heb je?

"Ik heb twee meiden als huisgenoten. Ze houden net als ik van een opgeruimd huis, dus dat is fijn. Toen ik hier kwam wonen was het huis al ingericht, dus daar hoefde ik ook niets aan te doen. Wij hebben het de afgelopen twee jaar enorm gezellig gehad, alleen de laatste tijd is er ruzie tussen mijn twee huisgenoten. Zelfs zo erg, dat er nu eentje weggaat. Dat is wel erg jammer, maar er zit wel één voordeel aan vast. Ik mag nu waarschijnlijk haar kamer, dus dan krijg ik eindelijk een kamer met raam."

Dit artikel is tot stand gekomen met behulp van het Beyond (Y)our World-project van LokaalMondiaal, gefinancierd door het Ministerie van Buitenlandse Zaken.

Artikel financieel plaatje Braziliaanse student

Gepubliceerd op: zaterdag 5 januari 2013, Sao Paulo

Link: http://www.studenten.net/studieleven/financieel/21487/het_financiele_plaatje_van_een_braziliaanse_student

Het financiële plaatje van een Braziliaanse student

Eduardo Silva Gonçalves is een 20-jarige student uit São Paulo. Hij is tweedejaars Journalistiek student en is dit jaar ook nog eens aan zijn tweede studie Geschiedenis begonnen. Negen maanden geleden besloot hij op kamers te gaan, omdat zijn ouders te ver van de universiteit af wonen. Deze ambitieuze student houdt van reizen, eten en uitgaan. Maar zoals met alles hangt daar een prijskaartje aan. De vraag die bij ons alle opkomt is: “Hoe doet deze jongen dat?” Eduardo vertelt ons zelf hoe hij elke maand weer rond komt.

Inkomen	+	Uitgaven	-
Bijbaan	378,92	Huur	113,68
Bijdrage ouders	568,38	Internet/TV	45,47
Overige inkomen	189,46	Eten en drinken	189,46
		College geld	454,70
		Uiterlijk (kleding, schoenen, kapper enz.)	37,89
		Vrije tijd (uit eten, uitgaan enz.)	189,46
		Vervoer	60,63
		Overige uitgaven	37,89
Totaal:	1136,76	Totaal:	1129,18

Tabel: Eduardo's maandelijks overzicht van inkomens en uitgaven in euro's.

“São Paulo is één van de duurste steden van Brazilië. Het zal je dan ook niets verbazen dat mijn salaris er altijd snel doorheen gaat. Aan het einde van de maand hou ik altijd wel wat geld over, maar dat is meestal niet veel. Ik besteed het meeste geld aan mijn opleiding. In Brazilië heb je openbare en particuliere universiteiten. Als je bij een openbare universiteit de toelatingstoets behaald, dan krijg je vijf jaar gratis onderwijs. Ik studeer geschiedenis op een openbare universiteit, omdat je daar maar één opleiding mag volgen doe ik mijn journalistieke opleiding op een particuliere universiteit. Op die manier kan ik twee opleidingen doen, maar betaal ik maar voor eentje.

Om mijn school, appartement en overige uitgaven te kunnen betalen heb ik twee bijbanen. Elke werkdag schrijf ik vijf uur lang artikelen voor een sportzender op mijn universiteit. Daarnaast werk ik freelance bij een andere sportzender om nog wat extra bij te verdienen. Het is voor studenten in Brazilië heel normaal om overdag te werken. In de ochtend ga je naar school, in de middag werk je en in de avond ben je soms vrij maar heb je vaak ook gewoon les.

Het geld wat ik verdien bij mijn twee bijbaantjes is niet genoeg om elke maand rond te komen. Ik probeer daarom op kleine dingen geld te besparen. Ik huur bijvoorbeeld mijn studieboeken of ik kopieer alleen de bladzijden die ik nodig heb. Of koop ik vaker eten op straat, omdat het eten in de supermarkt erg duur is. Waar ik veel geluk mee heb gehad is mijn appartement. Ik heb voor een vriendenprijsje een fantastisch appartement midden in het centrum gekregen. Mijn ouders helpen me ook enorm. Zij betalen bijvoorbeeld mijn telefoonrekening en ik krijg elke maand geld om daar mijn studie van te betalen.

Ik probeer te sparen voor een reis, maar het is zo moeilijk omdat er elke maand zo weinig over blijft. Ik hou van reizen, maar het zit er niet altijd in. Maar aan de andere kant São Paulo is zo'n grote stad. Als ik in de zomer naar het strand ga, wat twee uur van het centrum vandaan is, dan heb ik het gevoel dat ik op vakantie ben.”

Dit artikel is tot stand gekomen met behulp van het Beyond (Y)our World-project van LokaalMondiaal, gefinancierd door het Ministerie van Buitenlandse Zaken.

Artikel voor ThePostOnline.nl

Artikel over de daling van rooms-katholieke kerk en de opkomst van pinkstergemeentes in Brazilië.

Is nog niet gepubliceerd. Nog in afwachting van reactie.

Leeglopend verjaardagsfeestje

De daling van de rooms-katholieke kerk en de opkomst van de pinkstergemeentes in Brazilië

Geschreven door: Carin van der Meij

Brazilië staat bekend om zijn mooie stranden, carnaval en de samba. Maar Brazilië is bovenal een katholiek land. Dit begint echter te veranderen, net als in de rest van de wereld is het aantal katholieken aan het afnemen. Brazilianen dreigen over te stappen naar de opkomende pinkstergemeentes. Het ziet er naar uit dat er een strijd ontstaat tussen de rooms-katholieke kerk en de pinkstergemeentes. Tijd om op onderzoek uit te gaan.

São Paulo, een miljoenenstad. De perfecte locatie om de zoektocht te beginnen. Dat Brazilië een katholiek land is straalt er meteen van af, overal waar je loopt zie je kerken. Niet zo gek, Brazilië staat al jaren in de top 10 van meest katholieke landen. Maar het religieus landschap begint te veranderen. Vanaf het jaar 2000 tot 2010 heeft in totaal negen procent van de Braziliaanse bevolking afstand gedaan van het katholieke geloof. Nog maar 64,6 procent is katholiek, dit blijkt uit een meting van CIA World Factbook en Brazilian Institute for Geography and Statistics. Uit deze meting blijkt ook dat de pinkstergemeentes met 6,8 procent zijn gestegen.

Dat er verschuiving plaats vindt is duidelijk. Maar nu is de brandende vraag: waarom? Iemand die daar antwoord op kan geven is Liráucio Girardi Júnior, hij is professor sociologie bij de universiteit Cásper Líbero. "Ik denk dat de katholieke kerk moeite heeft om mee te gaan met zijn tijd en daar veel op verliest. De rooms-katholieke kerk is niet in staat om in te gaan op de eisen van het moderniseringsproces en de problemen die daar mee gepaard gaan. Vooral bij de lagere klassen van de samenleving is er daarom weinig aansluiting met de kerk." Met andere woorden de kerk is te gedateerd, zij kan niet meegaan met zijn tijd.

Brazilië is op economisch gebied een rijk land, maar als je zelf door de straten van São Paulo loopt, zie je alleen maar armoede. Veel slecht onderhouden huizen, favela's en op elke hoek van de straat ligt wel een dakloze. Dit is de realiteit, veel Brazilianen begeven zich in de lage klassen van de samenleving. Als de kerk zich niet kan inleven in deze grote doelgroep, dan lopen je kerken leeg.

De rooms-katholieke kerk in Brazilië is aan het leeglopen. De pinkstergemeentes staat bij de achteringang om de weglopers op te vangen. De pinkstergemeentes pakken het heel anders aan. Veel muziek, openheid, gezelligheid en er wordt gesproken over actuele problemen. Alles wordt uitgezonden op televisie, over modernisering gesproken. De kerken staan midden in de favela's, tussen de bevolking in. Slim. Arme katholieken. Het doet denken aan een verjaardagsfeestje waar niemand voor komt opdagen en bij de overburen wordt er een groot feest gegeven. Jaloers kijken zij naar buiten, waren wij maar bij dat feestje.

De pinkstergemeentes pakken het slim aan. Ze zijn er op het juiste moment en spelen in op de actualiteit. Liráucio Girardi Júnior beaamt dit. "De pinkstergemeentes beloven van alles. Doormiddel van toespraken zeggen zij dat de pinkstergemeente de oplossing is voor armoede. Dat er binnenkort een economische groei aankomt." Een kerk van resultaten. Kunnen zij deze wel waarmaken? Jorge Claudio Ribeiro is professor theologie op de universiteit 'Pintifica Catolica' in São Paulo. Hij denkt dat zij dit niet kunnen waarmaken. "Ze beloven dingen als werkgelegenheid en gezondheid, maar zeggen ook dat de overheid dit moet realiseren. Dit kunnen zij nooit waarmaken. Door de economische crisis zullen de lagere klassen meer geld hebben voor een opleiding en zullen zij kritischer zijn op de prediking van de pinkstergemeentes."

Nog altijd is Brazilië een katholiek land en dit zal waarschijnlijk voorlopig niet veranderen. Maar de levendige pinkstergemeentes werken aanstekelijk. Dit zou zomaar de toekomst kunnen zijn. Jorge Claudio Ribeiro denkt dat de rooms-katholieke kerk zich moet richten op de jeugd en vrouwen. "Katholieken moeten zich niet vastbijten aan regels en principes maar meer openstaan voor actualiteit en ruimte geven voor discussie. Al jarenlang verliezen zij hierdoor de jeugd en

vrouwen. Terwijl zij juist belangrijk zijn, vrouwen geven hun kinderen een religieuze opvoeding."

De rooms-katholieke kerk moet duidelijk iets doen om te zorgen dat de kerken weer vollopen. Dat hun verjaardagsfeestje ook de moeite waard is om langs te komen. Het saaie imago moet er vanaf en zij moeten zich moderniseren. Een kerk van nu. In vertaling voor een verjaardag: misschien met wat meer ballonnen, toeters en bellen. Nu maar hopen dat de opkomst groot is.

Dit artikel is tot stand gekomen met behulp van het Beyond (Y)our World-project van LokaalMondiaal, gefinancierd door het Ministerie van Buitenlandse Zaken.